A. Rahlfs,
Verzeichnis d. Anm. zu den
Lehmann. Schriften

De
1779

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:5-16333/fragment/page=00000001

Do VIII 29

1369,1/1918

1

DES GREGORIUS ABULFARAG

GENANNT BAR EBHROYO

ANMERKUNGEN

ZU DEN

SALOMONISCHEN SCHRIFTEN

HERAUSGEGEBEN

VON

ALFRED RAHLFS.

INAUGURALDISSERTATION, DER PHILOSOPHISCHEN FACULTÄT
DER GEORG-AUGUSTS-UNIVERSITÄT ZU GÖTTINGEN

EINGEREICHT.

LEIPZIG.
BUCHDRUCKEREI VON W. DRUGULIN.
1887.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:5-16333/fragment/page=00000003

Bibliothek der
Deutschen
Morgenländischen
Gesellschaft.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:5-16333/fragment/page=00000004

VORWORT.

Zu der Herausgabe der Anmerkungen des Gregorius zu den salomonischen Schriften bin ich veranlasst worden durch meinen verehrten Lehrer, Herrn Prof. Dr. P. de Lagarde.

Verglichen sind drei Handschriften:

s codex berolinensis Sachau 134. Der Commentar zum Alten Testamente ist vollendet im Jahre 1937 der Griechen (= 1626 n. Chr.) von dem Priester Abraham ܐܒܪܗܡ ܟܗܢܐ ܕܫܝܚܐ ܕܒܝܬ ܢܣܛܘܪܝܐ ܕܟܦܪ ܙܥܦܪܢ.

p codex berolinensis Petermanni I 10, geschrieben auf Antrieb des ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܟܗܢܐ ܘܪܗܒܐ aus ܐܡܝܕ [= Diarbekr] von dem Priester und Mönche ܝܘܚܢܢ in ܒܝܬ ܙܟܝ [Ritter^2 11 387. 396/397]. Als Datum geben an

P. de Lagarde, praetermissa IV: 1956 Graecorum = 1645 aerae nostrae,

R. Schwartz, Gregorii Bar Ebhraya in evangelium Iohannis commentarius 3: 1647.

Beide Angaben gehn zurück auf die Unterschrift des Codex, in welcher es heisst: ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܠܫܛܪ ܕܝܘܢ. Der Schreiber rechnet also vom Beginne der seleucidischen Aera bis auf Christi Geburt 309 Jahre, ebenso wie der Schreiber der Berliner Psalmenhandschrift Sachau 227, welcher auf fol. 170^2 ܫܢܬ der Griechen, ebendaselbst und auf fol. 182^2 ܐܠܦ Christi als Jahr der Copie angiebt; dieser schreibt übrigens auch in ܒܝܬ ܙܟܝ ܒܐܪܒ ܕܝܪ [BE zu Prov 7, 17], ist also Ordensgenosse des Schreibers von p.

g codex gottingensis orientalis 18^a, geschrieben im Jahre 2049 der Griechen = 1738 n. Chr. [Lagarde, praetermissa IV].

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:5-16333/fragment/page=00000005

Das Verhältnis der Handschriften zu einander stellt sich in den von mir edierten Teilen so heraus: s p g gehören zu Einer Familie vgl. besonders Prov 5,4 *g. h.* 11,1 *c.* 13,23 *e.* 21,24 *r.* 23,29 *f.* 24,26 *t.* Eccl 3,19 *y.* 12,13 *q*, aber innerhalb dieser sind p und g näher mit einander verwandt als mit s vgl. Prov 12,16 *y.* 14,30 *k.* 16,26 *s.* 17,8 *u.* 22,20 *w.* 25,20 *f.* Cant prooem *d* und besonders Eccl 7,14 *t.* Cant 1,9 *x.* Ich denke mir die Verwandtschaft also etwa so:

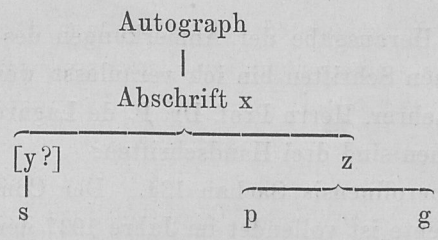

s hat einige bessere Lesarten, ist aber im ganzen viel nachlässiger geschrieben und bietet einen schlechteren Text als p und g.

x scheint, da die in verschiedenen Gegenden Syriens geschriebenen s p g auf x zurückgehn, für eine Musterabschrift des vielleicht in der Bibliothek des gelben Klosters [Ritter² 11 394] aufbewahrten Autographs gegolten zu haben, und muss in der That nach allem, was wir von x kennen gelernt haben, eine recht sorgfältige Abschrift gewesen sein.

Über die Art der Herausgabe habe ich Folgendes zu sagen:

Ich schreibe ܐܣܪ mit p g gegen ܐܪ [so] s.

Ich schreibe ܪܫܐ mit s gegen ܪܐܫ p: g schreibt meistens ܪܫܐ, wenn es = Kopf, ܪܐܫ, wenn es Buchstabenname ist.

Die verschiedenen Aussprachen von ܗܢ, ܗܘ, ܐܢ unterscheiden die Handschriften durch folgende Punctierungen:

ܗܢ, ܗܘ = jener, jene Der, Die (später: der, die) ܗ̇ܢ, ܗ̇ܘ s g = p

= er, sie (betont) ܗ̣ܢ, ܗ̣ܘ s g = p

= er, sie (unbetont, enklitisch) ܗܢ, ܗܘ s g : p unterscheidet zwei Fälle und schreibt nach *a*, mit welchem das *u*, *i* der Worte ܗܢ, ܗܘ zu *au*, *ai* verschmilzt, ܗ̈ܢ, ܗ̈ܘ [der Punct steht nicht mitten über den Worten, sondern am äussersten rechten Ende derselben] z. B. ܗ̈ܘ ܐܚܝܢܐ Prov

4,16, in allen übrigen Fällen ܣ, ܡ [der Punct steht am Ende] z. B. ܣ ܛܒ̈ܐ Prov 11,31 ܣ ܫܡܥ Prov 30,2.*

---

* Beiläufig bemerke ich, dass in dem i. J. 1586 [nicht 1596, wie in Sachaus Kataloge gedruckt ist] der Griechen = 1275 n. Chr. geschriebenen, die Acta + 7 katholische + 14 paulinische Briefe enthaltenden cod. berol. Diez A. qu. 105

ܣ ܟܦ̈ܐ fol. 90 2 15 = Cor α 10, 20
ܣ ܚܐ̈ܦ 103 1 18 = Cor β 5, 12
ܣ ܟܣ 125 1 7 = Phil 1, 19
ܣ ܠܕ 138 2 15 = Thess β 2, 6
ܣ ܬܝ̈ܡ 140 2 18 = Tim α 1, 4
ܣ ܦܨ 144 2 9 = Tim α 5, 18

mit eV,

ܣ ܟܬ̈ܒ 68 2 11 = Rom 4, 15
ܣ ܠ 71 2 4 = Rom 7, 18

mit AV,

ܣ ܐ [so] 113 2 3 = Gal 3, 4

mit HV,

und in dem ältesten, in Sachaus Kataloge dem 12./13. Jahrhundert zugewiesenen Teile des von dem Freiherrn von Moltke 1838 in Mossul gekauften Evangeliariums, jetzt cod. berol. or. fol. 354,

von erster Hand (mit schwarzer Tinte)

ܡ ܟ̈ܬ fol. 75 3 22 = Matth 5, 42
ܡ ܕ̈ܬ 126 1 1 = Matth 21,44
ܡ ܐ̈ܬ 156 3 13 = Luc 23, 16
ܡ ܠ̈ܬ 160 1 9 = Marc 15, 36
ܨ ܟ̈ܬ 180 1 7 = Luc 23, 50 (von zweiter Hand rot nachgezogen)

und von zweiter Hand (mit roter Tinte)

ܡ ܠ̈ܬ 179 1 20 = Marc 15, 36 [das Evangeliarium hat die Perikope zweimal]
ܡ ܠ̈ܣ 189 3 1 = Luc 19, 4
ܡ ܐ̈ܣ 201 1 10 = Joh 14, 21

mit eV,

ܡ ܙ̈ܐ 74 1 3 = Matth 7, 25

von erster Hand mit HV versehen sind.

Hieraus folgt zugleich, dass in derjenigen Zeit, in welcher diese Schreibart aufkam,

ܦܥܠ als partic. ܦܰܥܶܠ s g = p

als verb. fin. 1) betont ܦܥܰܠ s g = p

2) unbetont ܦܥܰܠ s g ܦܥܰܠ̣ p.

Ebenso ist es mit ܙܥܰܪ, ܥܒܰܕ, ܫܡܰܥ.

Ich unterscheide, wie es in alten Handschriften Sitte ist, nur ܥܰܒܰܕ und ܥܒܰܕ u. s. w.

Die Schreiber wechseln willkürlich zwischen ܒܬܪ, ܒܬܪܝ, ܟܬܒ, ܐܬܝ u. s. w. und ܒܬܪ, ܒܬܪܝ, ܟܬܒ, ܐܬܝ u. s. w., ܐܡܪ und ܐܡܪ, ܟܬܒ und ܟܬܒ, ܟܬܒ und ܟܬܒ u. ä.; ich habe die ersteren Schreibweisen gewählt.

Abkürzungen wie ܡ̄, ܢ̄ܫ̄, ܒ̄ [gewöhnlich = ܒܗ, zweimal bei p = ܒܗܘܢ], ̄ — = ܗܘ — (Suffix) u. ä. löse ich auf, ohne es anzumerken; Irrtümer sind dabei ausgeschlossen. Stehn lasse ich das die Übersichtlichkeit vermehrende ̄ܥ. ̄ܥ̄ löse ich auf durch ܥܥ, weil diese Auflösung dem Sprachgebrauche BEs entspricht und bestätigt wird durch Lagarde praetermissa 109, 91. 126, 58.

Zusammenschreibungen von zwei oder mehren Worten löse ich auf, so lange ich wenigstens Eine Handschrift auf meiner Seite habe. Solche Zusammenschreibungen sind zwar zuweilen charakteristisch, z. B. das ܟܟܟܟܟܟܟ, welches sich ein Mönch, glücklich am Schlusse seiner Doxologie angekommen zu sein, auf dem letzten Blatte des cod. p geleistet hat, hängen jedoch von der Willkür der Schreiber oder von dem Raume, den das Papier gestattet, ab, und gehn den Text nicht an. Etwas anders steht es mit der Conjunction ܘ. In Fällen wie ܘܒܚܟܡܬ g Prov 6, 16, ܘܒܟܬ s Eccl 7, 4, ܘܒܥܬ s p g Cant 2, 12, ܘܒܐܚܬ g Cant 4, 2, ܘܒܐܬ g Cant 4, 8, ܘܒܐܥܫܬ p Cant 5, 7, also dann, wenn auf ܘ entweder ein Alaf folgt, dessen Vocal auf ̣ zurückspringt, oder

---

1) es in der westsyrischen Schriftsprache die Diphthonge αυ, ευ, ηυ gab, über deren genaue Aussprache sich natürlich nichts sagen lässt,

2) im Griechischen irgendwo noch Diphthonge gesprochen wurden; denn wären αυ etc. so ausgesprochen, wie im Neugriechischen, so hätte der Vocalisator, da er eben nur Vocale zu bezeichnen hatte, diese Zeichen nicht wohl benutzen dürfen.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:5-16333/fragment/page=00000008

ein anderer Consonant mit einem Halbvocale, vor welchem ʾ ein ʾ „annimmt“, sodass ـَ seinen vollen Vocal verliert, wird ـَʾ mit dem folgenden Worte zusammengeschrieben, sonst von ihm getrennt. Dies lehrt uns, dass man bei der Conjunction ـَʾ noch die beiden Bestandteile ـَ und ʾ herausfühlte, während dies bei ـَʾ nicht mehr der Fall war; woraus folgt, dass ـَʾ eine jüngere Bildung ist.

Wenn am Ende einer Zeile Platz übrig ist, der aber für das folgende Wort nicht ausreicht, so wird er durch Striche oder durch den oder die Anfangsbuchstaben des folgenden Wortes (meist mit übergesetztem Striche, auch wohl durchstrichen) ausgefüllt; dies notiere ich nicht.

Was die Überschriften der ـِשׁמ betrifft, so verfahren die Schreiber mit diesen so willkürlich — z. B. vor Prov 6, 12 hat s ـِשׁמ, p ـِשׁמ, g ـِשׁמ —, dass sich nicht feststellen lässt, was BE oder vielmehr der Schreiber von x geschrieben hat; ich habe das Schema, welches s bietet, aber selbst nicht überall befolgt, consequent durchgeführt.

Was p^1 p^2 p^r bedeutet, ist bekannt; ich brauche nur zu sagen, dass ich in den von mir herausgegebenen Abschnitten verschiedene Hände nicht unterscheiden kann. ـִכתבה p^2 .. ـִכתב p^1 will sagen: p schrieb ـִכתב, merkte sofort, ehe er weiter schrieb, seinen Fehler, und verbesserte ihn.

Ich citiere das Alte Testament und teile meinen Text ab nach der hallischen Bibel von 1720.

ANHANG.

ܥܡܝ, ܥܠܝ, ܥܡܝ.

Nöldeke, syrische Grammatik § 128.

Lagarde in GGN 1881, 400—404 = Mittheilungen I 78—80.

ܥܡܝ mit weichem ʾ bieten die Bibeln der amerikanischen Mission:

1) das in Urûmia 1852 erschienene Alte Testament: Exod 15,26 Lev 27,34 Num 15,39 Deut 11,28 Regn γ 9,6. 11,38 Psalm 119,6. 23 Prov 4,4 (vielleicht auch — in dem Exemplare der Göttinger Bibliothek, welches ich benutzte, war es nicht deutlich zu erkennen — Deut 5,10. 30,16),

2) das in Urûmia 1846 erschienene Neue Testament: Marc 12,28 Ioh 13,34 Ioh α 5,2 (ich benutzte das Exemplar der Königl. Bibliothek in Berlin),

3) das in New-York 1874 erschienene Neue Testament mit Psalter, welches meist Punct für Punct mit den älteren Urûmiaer Ausgaben stimmt, nur sehr selten, wie in den von mir anzuführenden Fällen, von ihnen abweicht, und seiner Billigkeit wegen zu empfehlen ist, an den Stellen Marc 12,28 Apoc 14,12 (nicht Ioh 13,34 Ioh α 5,2 Psalm 119,6. 23).

ܥܠܝ habe ich in diesen Ausgaben nirgends punctiert gefunden, übrigens vgl. Nöldeke § 23 A.

Die freilich recht schlecht punctierte Göttinger Handschrift des ܐܘܪܝܬܐ, welche bis zu der ersten Seite des 100. Blattes einschliesslich mit ziemlich vielen roten Puncten versehen ist, schreibt stets ܥܡܝ mit hartem ʾ, ܥܠܝ einmal ($81^{1}35$) mit hartem ع, dreimal ($54^{2}4$. $57^{3}31$. $77^{3}25$) mit weichem ع.

Die schon von Roediger (vgl. seine syrische Chrestomathie[2] IV) benutzte Berliner Psalterhandschrift or. qu. 374, welche zwar auch jung (Sachaus Katalog: „17./18. Jahrhundert?“), aber sehr sorgfältig punctiert ist, bietet stets ܥܡܝ mit hartem ʿ, stets, d. h. zweimal, 56^2 2 = Psalm 71,17 und 161^1 3 = Deut 32, 2*, ܡܠܦ mit weichem ܥ. Hieraus mag Roediger in seinem Glossare[2] 56^a ܡܠܦ haben. Der Schreiber der nachweislich später geschriebenen letzten Lage der Handschrift punctiert dagegen in dem alphabetischen Lehrgedichte ܡܠܦ ܢܫܕ ܕܟ ܐܥܙܪ ܡܢ ܡܠܝ zehnmal das Wort ܡܠܦ mit hartem ܥ.

Ich könnte noch anführen, dass der Berliner Psalter Sachau 225 fol. 102^2 7 = Deut 32, 2 das ܥ von ܡܠܦ mit dem unteren Puncte bietet, aber die ganze Handschrift scheint schlecht und ihre Punctation wertlos zu sein.

Ältere Berliner Handschriften, welche ich darauf hin durchgesehen habe — or. fol. 354 und 355 —, lehren uns nichts; nur der schon in dem Vorworte genannte cod. Diez A. qu. 105 fol. 151^2 2 = Tit 2, 15 liefert ܥܡܝ mit hartem ʿ.

ܥܡܝ schreiben alle abgehörten Zeugen, welche es überhaupt punctieren, mit weichem ܥ: die Bibeln der amerikanischen Mission, cod. gott. or. 18^a, codd. beroll. or. fol. 355, or. quart. 374.

---

* Hinter den Psalmen hat die Handschrift die biblischen ܩܕܫ, das Vaterunser u. ä.

Lebenslauf.

Ich, Otto Gustav Alfred Rahlfs, bin geboren am 29. Mai 1865 in Linden bei Hannover. Mein Vater ist der Lehrer und Cantor Georg Rahlfs, meine Mutter Ottilie Rahlfs, geb. Brüel.

Ostern 1873 in die erste Vorclasse des Lyceums II. in Hannover aufgenommen, wurde ich nach zehnjährigem Besuche dieser Schule Ostern 1883 von dem Director, Herrn Prof. Dr. Wiedasch, mit dem Zeugnisse der Reife aus der Anstalt entlassen, und begab mich zum Studium der Theologie zunächst auf drei Semester nach Göttingen, wo ich bei den Professoren, Herren Abt Reuter, Bertheau, Ritschl, Schultz, Duhm theologische Collegien und bei Herrn Prof. Baumann ein Colleg über die Geschichte der Philosophie hörte.

Das Wintersemester 1884/5 verlebte ich in Halle a/S. Ich studierte Theologie bei den Herren Professoren Beyschlag, Riehm, Kähler, Karl Müller, Logik bei Herrn Prof. Haym.

Ostern 1885 gieng ich wieder auf zwei Semester nach Göttingen; ich lernte Theologie bei denselben Herren, wie früher, biblisches Chaldäisch bei Herrn Prof. E. Bertheau, Syrisch bei Herrn Prof. P. de Lagarde, Psychologie bei Herrn Prof. G. E. Müller.

Nach Ablauf des Trienniums kehrte ich Ostern 1886 zu meinen Eltern nach Linden zurück, um hier meine Dissertation auszuarbeiten und meine übrigen Studien fortzusetzen.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:5-16333/fragment/page=00000012

De 17.79

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:5-16333/fragment/page=00000013

ܐܡܬܠ ܕܫܠܡܐ ܘܚܟܡܬܐ ܕܐܡܪ ܫܠܝܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ: ܠܡܕܥ ܚܟܡܬܐ ܘܬܘܕܒܬܐ ܠܡܬܒܘܢ ܡܠܐ ܕܥܡܩ ܗܢ ܘܠܡܣܒܪ ܠܗ ܡܠܐ ܕܥܡܩ ܗܢ ܘܠܩܒܠ ܡܣܟܢܘܬ ܡܠܦ ܠܒ ܒܪ ܝܗ ܘܠܝܕܥ ܠܥܠܡ ܡܠܐ ܕܫܪܪ ܘܕܝܢ ܕܫܪܪ ܘܕܝܢ ܘܡܫܪܐ ܘܡܫܪܐ ܘܕܝܢ

ܒ ܗܘ ܕܐ ܡ̈ܠ̈ܐ ܕ̈ܐ ܕ̈ܐ ܕ

ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܐܬ ܠܟ ܒܥܝ ܠܡܫܬܐ ܘܠܡܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܐܬ ܠܟ ܒܥܝ ܠܡܫܬܐ ܘܠܡܐ ܐܝܟ ܕ

ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܐܒܘܗܝ ܐܘ ܠܐܡܗ ܡܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܒܝ ܢܗܘܐ ܠܟ ܐܠܗܐ ܘܐܢܐ ܒܪ ܠܟ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝ ܢܗܘܐ ܠܗ ܐܠܗܐ ܘܐܢܐ ܒܪ ܠܗ

ס »ויקח זימרי[3]« :[w]ותמר ותהי לו בנים ואת. [x]ותהי זכרי ויצר[y]
ותמנע מלהיות לו לאשה[9]: ויאמר יהודה לתמר אלמנת[12] אביך עד
יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו[17] ותלך תמר ותשב
בית אביה[18]. ויהי בימים רבים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם
יהודה ויעל על גזזי צאנו תמנתה[24] הוא וחירה רעהו העדלמי[25]
ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה
לא מצאתה[29] ויאמרו לא היתה בזה קדשה גם אנשי המקום אמרו
לא היתה בזה קדשה ואשוב אל יהודה ואמרה לא מצאתיה וגם
אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה ויאמר יהודה תקח לה פן
נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה ויהי כמשלש
חדשים ויגד לתמר לאמר זנתה תמר כלתך ואף הנה הרה לזנונים
ויאמר יהודה הוציאוה ותשלח אל חמיה לאמר מאיש אשר אלה לו
אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה[13]
ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא
יסף עוד לדעתה[17] ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה[22] ויהי
בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא
ראשונה והיה כהשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך
פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא
שמו זרח

V 1 משלי[c] שלמה בן דוד מלך ישראל לדעת חכמה ומוסר להבין
אמרי בינה לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים לתת לפתאים
ערמה לנער דעת ומזמה ישמע חכם וחכם תבונות יקנה למשל ומליצה
דברי חכמים וחידתם תבונה יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר
אולתים בזו בני שמע מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך כי לוית חן
הנה לראשך וענקים לגרגרתיך בני אם יפתוך חטאים אל תאבה אם
יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לחנם נצודה כבלע שאול חיים
וכיורדי בור תמים נמצא כל הון יקר נמלא בתינו שלל נמלא בתינו
כסף בני אל תלך עמם אל תאסר רגלך מנתיבתם כי רגליהם לרע ירוצו
ומהרו לשפך דם כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף והמה לדמם
יארבו יצפנו לנפשותם כן ארחות כל בוצע בצע את נפש בעליו יקח
חכמות תקרא הלוא תשמיעי ובינה תתן קולה בראש מרומים על דרך
בית נתיבות תצב בפי שערים לפי פתח בפי קריה פתחיה אליכם אישים
אקרא וקולי אל בני אדם הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב שמעו
כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים כי אמת יהגה חכו ותועבת
שפתי רשע כל אמרי פי בצדק אין בהם נפתל ועקש כלם נכחים
למבין וישרים למצאי דעת קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר כי
טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו אני חכמה שכנתי ערמה
ודעת מזמות אמצא יראת יהוה שנאת רע גאון וגבה ודרך רע ופי
תהפכות שנאתי לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה בי מלכים ימלכו
ורוזנים יחקקו צדק בי שרים ישורו ונדיבים כל שפטי צדק אני אהבי
אהב ומשחריי ימצאוני עמדי עשר וכבוד הון עתק וצדקה טוב פריי
מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר בארח צדקה אתהלך בתוך נתיבות
משפט להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא יהוה קנני ראשית דרכו
קדם מפעליו מאז נסכתי מראש מקדמי ארץ באין תהומות חוללתי
באין מעינות נכבדי מים בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי עד
לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל בהכינו שמים שם אני בחוקו
חוג על פני תהום באמצו שחקים ממעל בעזו מעינות תהום בשומו
לים חקו ומים לא יעברו פיו בשומו מוסדות ארץ ואהיה אצלו אמון
ואהיה שעשועים יום יום משחקת לפניו בכל עת משחקת בתבל ארצו
ושעשועי את בני אדם ועתה בנים שמעו אלי ואשרי דרכי נצרו מוסרי
והיו חכמים ואל תפרעו אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום
לשמר מזוזות פתחי כי מצאי מצא חיים ויפק רצון מיהוה וחוטאי חמס
נפשו כל משנאי אהבו מות

---

u ס > spg | v ותהיה p ותהיה s ותהיה g | w ותמרי s | x ויהי s ויהי g | y ויצר sg | z תמנתיה sg | a ותהי g: zu der ganzen Anmerkung Gen 6, 1—4. Num 25. Jud 14 ff. | b ס > s | c משלי pg ומשלי s: spg versehen ל mit Rebâç, welches nach Prov 20, 23 nicht von BE herrührt | d ס s^2 = ומר pg: ת s^1 | e ותמנע + ס pg > s, der jedoch hier am Ende der Zeile, um den Platz auszufüllen, ס (den Anfangsbuchstaben des folgenden Wortes) schreibt | f ויר s | g ויהי p g: hinter ויהי löschte s etwas | h ויאמרו g | i ושם spg | k ויהי $s^1 g^1$ ויהי $s^2 g^2$ p | l ותהי p^1 | m + ס (nicht am Ende einer Zeile) s | n ויה > g | o ויהי spg ויהיו peš: auch BE scheint, nach seiner Erklärung (ויהיו הוא ר) zu urteilen, ויהיו geschrieben zu haben

ⲡⲉⲥⲟⲩⲱⲛⲓ «6: ⲁⲩⲱ ⲁⲛⲟⲕ ⲛⲁⲓ «ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲓ» ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲉⲣⲟ ⲙⲡⲉⲓ «5: ⲁⲩⲱ ⲁⲛⲟⲕ ⲛⲁⲓ «ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲓ» ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲉⲣⲟ ⲙⲡⲉⲓ «4: ⲁⲩⲱ ⲁⲛⲟⲕ ⲛⲁⲓ «ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲓ» ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲉⲣⲟ ⲙⲡⲉⲓ «3: ⲁⲩⲱ ⲁⲛⲟⲕ ⲛⲁⲓ «ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲓ» ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲉⲣⲟ ⲙⲡⲉⲓ «2: ⲁⲩⲱ ⲁⲛⲟⲕ ⲛⲁⲓ «ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲓ» ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲉⲣⲟ ⲙⲡⲉⲓ «1: ⲁⲩⲱ ⲁⲛⲟⲕ ⲛⲁⲓ «ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲓ» ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲉⲣⲟ ⲙⲡⲉⲓ «

14 1 ⲁⲩⲱ ⲁⲛⲟⲕ ⲛⲁⲓ «ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲓ» ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲉⲣⲟ ⲙⲡⲉ

ܐܠܗܐ ܒ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒ ܐܢܐ ܐܫܬܠܚ ܠܟ ܒ ܕܐܢ[h] ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒ ܐܢܐ ܐܫܬܠܚ ܠܟ ܒ ܐܠ ܬܬ
ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ
ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ
ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ

VII ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ
ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ
ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ

VIII ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ
ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ ܒ ܐܠ ܬܬ

---

h ܐܢܐ s | *i* ܐܫܬ s p g | *k* ܠܟ p g | *l* ܐ p g ̄ s | *m* ܐܝܟ ܐ ̄ ܐ ̄ ̄ ̄

ܥܡ ܒܝܬܗ ܐܡܪ ܠܗ ܥܠ ܟܠ ܡܐ ܕܥܒܕ ܥܡ ܡܠܟܐ ܫܠܡܘܢ ܗܘ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܡܫܪ ܥܠ ܟܠ ܡܐ ܕ

»ויהי כאשר כלה שלמה את כל התפלה הזאת את התחנה הזאת[6]« ו »ויקם« ו »מלפני« ו »מזבח יי' מכרע על ברכיו ופרשיו כפיו השמים. ויעמד ויברך את כל קהל ישראל בקול גדול לאמר. »ברוך יי' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו[7]« ו »יהי יי' אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו[8]« ו »להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו[9]« ו »והיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי' קרובים אל יי' אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו[10]« ו »למען דעת כל עמי הארץ כי יי' הוא האלהים אין עוד[11]« ו »ולבבכם שלם עם יי' אלהינו ללכת בחקותיו ולשמור מצותיו כיום הזה[12]«.

X ויהי כאשר כלה שלמה להתפלל את כל התפלה הזאת ואת התחנה הזאת: ו »יקם« ו »מלפני« ו »מזבח יי' מכרע על ברכיו ופרשיו כפיו השמים. ויעמד ויברך את כל קהל ישראל בקול גדול לאמר. »ברוך יי' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו[7]« ו »יהי יי' אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו[8]« ו »להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו[9]« ו »והיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי' קרובים אל יי' אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו[10]« **24** ו »כל עמי הארץ למען דעת כי יי' הוא האלהים אין עוד[11]« ו »ולבבכם שלם עם יי' אלהינו ללכת בחקותיו ולשמור מצותיו כיום הזה[12]«.

---

t ואמר s | *u* משה ו s sp משה ו ו g | *v* ואמרו ו g vgl Ecl 1, 9 *o* ואמרו s p | *w* ואת p g | *x* אתנו s | *y* עמנו g | *z* + לי am Ende der Zeile g | *a* שם שלמה $p^r > p$ | *b* die Mailänder Handschrift der syrischen Übersetzung der LXX hat התנה = νωθροῖς: BE benutzte den Griechen nicht im Urtexte | *c* אשר p g ואת s | *d* ולעשות p g ולעשות s p | *e* לבבנו p^2 . . ו (das zweite ו noch ohne diakritischen Punct) p^1 | *f* לחקותיו [so] s לחקותיו p^1 לחקותיו p^2 לחקותיו (ו ohne diakritischen Punct) g | *g* כל s^2 p g עם s^1 | *h* הזאת s p g | *i* ויהי s | *k* ואת p g | *l* לפני g

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܟܠ ܕܢܣܒ ܠܗ ܐܝܬ ܠܗ ܘܢܬܝܪ ܠܗ ܘܢܗܘܐ ܠܗ ܠܐ ܒܣܝܡ ܠܒܗ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܡܐ ܕܚܫܒ ܕܐܝܬ ܠܗ ܢܣܒ ܡܢ

d zwischen ܐܝܟܐ und ܗܢܐ getilgtes ܐ s | *e* ܐܒܝܫ g | *f* ܐܠܐ p g | *g* ܡܕܡ ܒܝ ܐܢ ܐܝܟ ܐܝܬ ܐ s[r] | *h* ܐܝܟ p | *i* ܐ > s | *k* ܟܕ s | *l* ܒܟܝ p ܒܟܝ g ܒܟ ܐ ܒܟ s | *m* ܐܒܟ p ܐܒܟ g | *n* das ܐ anscheinend hineincorrigiert g | *o* ܗܢܐ — *s* ܐܦܐ > p | *p* ܐܢ + ܐ s g | *q* ⁄⁄ ܟܕ g | *r* ܗܢܐ g[1] ܐܢܐ g[2] s | *t* ܐܠܐ g | *u* ܐܥܒ s, daher gleich darauf ܒ s[1] ܥ s[2] = p g

ē . ⸗ḥ ḥ⸗ḥ ḥ⸗ḥ ḥ

---

m ܡܢ p | *n* ܡܠܟ̈ܐ? s^1 | *o* ܡܢ s p g, p mit Rukkâch, g mit Pṭrâch des ܙ | *p* Regn γ 5, 9 | *q* ܐܡܟ̈ > s | *r* ܐܢ p^2 .. , p^1 | *s* ܐܟ̈ܐ s^1 ܐܠܐ s^2 ܐܠܐ p g | *t* statt ܐ ܟܠ, vgl Prov 31, 29, bieten s p g ܟܠ ܐ | *u* ܐ ܐܡܪ p g ܐܡܪ ܐ s | *v* ܐܢ̈ܐ s | *w* ܐܠܗܐ g^1 ܐܠܗܐ g^2 s p | *x* ܫܩ p ܒ s g: dass ܒ falsch ist, folgt daraus, dass ܐܠܗܐ (so schreiben richtig die Mailänder Handschrift und Lee) = שנואה des Chaldäers das hebräische שנוא mit aramäischem Artikel ist | *y* ܟ g | *z* ܡܠ̈ܐ s ܡܠ̈ܐ g^1 ܡܠ̈ܐ g^2 p | *a* ܟ s

ﻣﺎﺩﻩ «ﺍﻟﻔﺎﻋﻠﻴﺔ». ﺍﻟﻘﺎﺋﻢ ﻣ ﻓﻲ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ ﻫﻮ ﺳﺒﺐ ﻛﻞ
ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ «ﺍﻟﻔﺎﻋﻠﻴﺔ» ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ «ﺍﻟﻜﻬﺮﺑﺎﺋﻴﺔ»[33]: «ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ ﺗﺴﻤﻰ[b] ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ
«ﺍﻟﻔﺎﻋﻠﻴﺔ». «ﺍﻟﻘﺎﺋﻢ ﻣ ﻓﻲ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ ﻫﻮ ﺳﺒﺐ ﻛﻞ ﺍﻟﺘﻔﺎﻋﻼﺕ
ﺍﻟﻜﻴﻤﻴﺎﺋﻴﺔ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ ﺍﻟﺤﻴﺔ: «ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ[c] ﺗﺴﻤﻰ «ﺍﻟﺒﺮﻭﺗﻮﺑﻼﺯﻡ»
31 [1]«ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ[d] ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ. ﻫﻲ[e] ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺤﺘﻮﻱ
ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ ﺃﻭ ﺃﺣﺪ ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ. ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ
ﻫﻲ «ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ ﺃﻭ ﺃﺣﺪ ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ.
ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ ﺃﻭ ﺃﺣﺪ
ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ. ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ[f] ﻫﻲ «ﻣﻦ ﺃﻱ ﻣﻜﺎﻥ ﻳﺄﺗﻲ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ»[2]: ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ ﻫ
ﻣﻦ «ﻣﻦ ﺃﻱ ﻣﻜﺎﻥ ﻳﺄﺗﻲ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ. ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺤﺘﻮﻱ
ﻋﻠﻰ[g] ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ ﺃﻭ ﺃﺣﺪ ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ. ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ ﻫﻲ
ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ[h] ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ ﺃﻭ ﺃﺣﺪ ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ. ﻫﺬﻩ
ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ[i] ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ. ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ
ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ[l] ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺄﺗﻲ ﻣﻦ[5]. ﺍﻟﻤﻌﺪﺓ. ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ[3]: «ﻻ ﺗﺤﺘﻮﻱ
ﻋﻠﻰ[m] ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ ﺃﻭ ﺃﺣﺪ ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ. ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ[11]: «ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ
ﻫﻲ[n] «ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ[o]: «ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ ﺃﻭ ﺃﺣﺪ[15]
ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ». ﻫﺬﻩ ﻫﻲ[p] ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ «ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ
ﺃﻭ ﺃﺣﺪ ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ». ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ[16]: «ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ
ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ ﺃﻭ ﺃﺣﺪ ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ». ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ[19]
ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ[b] ﺃﻭ ﺃﺣﺪ ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ. ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ[25]: «ﻻ ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ
ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ ﺃﻭ ﺃﺣﺪ ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ. ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ[29]: «ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ
ﻫﻲ «ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ[r] ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ ﺃﻭ ﺃﺣﺪ ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ.
ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ[31]: «ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ ﺃﻭ ﺃﺣﺪ
ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ». ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ[s]
ﺃﻭ ﺃﺣﺪ ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ. ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻜﻞ ﺑﺮﻭﺗﻴﻦ
ﺃﻭ ﺃﺣﺪ ﻣﺸﺘﻘﺎﺗﻪ[t]:

---

b ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ s | *c* ﻫﺬﻩ s | *d* ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ s | *e* ﻫ > s p g | *f* ﻣﻦ > s
ﻫ ﻣﻦ > g | *g* ﻓﻲ — *k* ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ > s | *h* ﺍﻟﺘﻲ ﺃﻭ ﺍﻟﺘﻲ p¹ g ﺍﻟﺘﻲ ﺃﻭ ﺍﻟﺘﻲ p² |
i ﺍﻟﺘﻲ ﺃﻭ ﺍﻟﺘﻲ p¹ g ﺍﻟﺘﻲ ﺃﻭ ﺍﻟﺘﻲ p² | *l* ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺄﺗﻲ g¹ | *m* ﻫ s p ﺍﻟﺘﻲ g | *n* ﺍﻟﻤﺎﺩﺓ s |
o ﺍﻟﺘﻲ s p g | *p* ﻫ über der Linie s | *q* ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ p | *r* ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ g |
s ﺍﻟﻨﻴﺘﺮﻭﺟﻴﻦ g | *t* + ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ p g

I ʾIsō mār 1 [2]»ʾaḥīdā ʾaḥīdāyā. ʾAḥīdā [b]ʾaḥīdāyā. ʾAḥīdā ʾitaḥsan ʾaḥīdāyā. ʾAḥīdā ʾaḥīdāyā. ʾAḥīdā ʾaḥīdāyā. ʾAḥīdā

ﻣﻌﻤﻪ ﻟﺎ ﺍﻭﻣﻴﻪ«[15] : ﺍﻭﻣﺼﻪ ﻋ «ﻟﻤﻪ ﻛﻴﻪ ﻟﻪ ﺍﻣﻪ»[14] : ﻟﻤﻌﻤﻪﻣﻪ
ﻋ «ﻣﻠﻤﻪﻟﻤﻌﻪ ﻣﻌﻤﻪ ﻟﺎ ﺍﻣﻤﻪ» : ﺍﻣﻪﻙ ﺍﻣﻤﻪ ﻓﻴﻪ ﻋ «ﻟﻤﻌﻤﻪ
ﺍﻟﻤﻴﻪ ﺍﻣﻪ ﻓﻴﻪ ﻋ «ﺍﻣﻪ ﻣﻌﻤﻪ. ﻟﻴﻤﻪ ﻣﻌﻤﻪ»[18] : ﺍﻟﻤﻴﻤﻪ ﻣﺎ
ﻫﻪ ﻋ «ﺍﻟﻬﻪ ﻣﻴﻪ ﺍﻟﻤﻌﻤﻪ ﻣﻴﻪ»[18] : ﺍﻟﻤﻌﻤﻪ ﺍﻟﻤﻠﻤﻪ ﻟﺎ
ﻣﻌﻤﻪ. ﻟﻤﻪ ﻛﻪ. ﺍﻴﻪ ﻫﻪ ﻫﻴﻠﻪ. ﺍﻣﺎ ﻣﻴﻪ ﻛﻪ ﻣﻪﻡ ﻣﻪﻡ. ﻟﻬﻪ ﻣﻪﻡ؛
ﺍﻟﻤﻠﻤﻪﻟﻤﻌﻪ ﺍﻟﻤﻌﻤﻪ ﻣﻪ ﻣﻴﻪ»[8] **2** : ﺍﻣﻪ ﺍﻟﻤﻴﻪ ﺍﻟﻤﻌﻪ ﺍﻟﻤﻌﻪ، ﻣﻪﺍ
: ﺍﻴﻪ ﻣﻌﻤﻪ، ﺍﻟﻤﻴﻪ ﺍﻟﻬﻪ ﻋ «ﺍﻟﻤﻌﻤﻪ ﺍﻟﻴﻤﻪ[s]». ﺍﻟﻴﻴﻪ[r] ﺍﻴﻴﻪ ﻋ
: ﻴﻴﻪ ﺍﻟﻬﻴﻪ ﻣﻌﻤﻪ، ﻟﻪ ﻫ. ﻟﻴﻴﻪ ﻋ «ﻣﻴﻪ ﻛﻪ ﻟﻤﻌﻪ[t] ﻣﻌﻤﻪ ﻛﻪ»[9]
ﺍﻟﻤﻴﻪ ﺍﻟﻤﻴﻪ ﻟﻪ ﻋ «ﺍﻟﻤﻪ ﻟﻤﻴﻪ ﻣﻪﻙ ﻟﻤﻴﻪ ﺍﻴﻪ ﻟﻤﻴﻪ»[12]
: ﻫﻴﻪ ﺍﻟﻤﻴﻪ[u] ﺍﻟﻤﻴﻪ ﺍﻟﻤﻌ". «ﺍﻟﻤﻪ ﻟﻴﻪ ﺍﻟﻤﻌ„ ﻣﻌﻪ ﻫﻴﻪ ﺍﻴﻪ ﻫ
ﻟﻤﻌﻪ ﻫﻪ. ﺍﻴﻤﻴﻪ ﻣﻴﻪ ﻣﻴﻪ»[24] : ﻟﻴﻪ ﻋ «ﻟﻤﻴﻤﻴﻪ ﻣﻬﻴﻪ ﻣﻪ ﻟﻤﻬﻪ»[14]
ﻟﻴﻤﻪ ﻋ «ﻣﻴﻤﻴﻪ ﻣﻌﻤﻌﻪ ﻟﻤﻪ ﻟﻤﻪ». «ﻟﻤﻴﻪ ﻋ «ﻟﻤﻴﻪ
: ﻟﻤﻪ ﻣﻴﻪ

II ﻣﻴﻪ؛ ﻟﻴﻪ؛ : **3**[2] «ﻟﻤﻴﻤﻪ ﻟﻤﻪ ﻫﻴﻤﻴﻤﻪ ﻟﻤﻪ
ﻫﻴﻪ ﻫﻴ ﻋ «ﻟﻤﻴﻤﻪ ﻟﻤﻪ ﻫﻴﻤﻴﻤﻪ ﻟﻤﻪ ﻟﻤﻴﻪ ﻫﻴ. ﻫﻴ ﻫﻴﻪ ﻫﻴﻤﻪ
ﻟﻤﻴﻪ»[14] : ﻟﻤﻴﻪ ﻟﻤﻴﻪ ﻋ «ﻫﻴﻤﻴﻪ ﻫﻴﻤﻴﻪ ﻫﻴ ﻟﻤﻴﻪ ﻫﻴ. ﻟﻴﻪ ﻫﻴﻪ
ﻟﻤﻴﻪ ﻫﻴ. ﻟﻴﻤﻴﻪ ﻫﻴﻪ ﻟﻤﻴﻪ ﻫﻴﻪ ﻫﻴﻪ ﻫ

ܟܠ ܐ ¶ ܕܐ ܡܠܟ ܐ ¶ ¶ ¶

ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܕܢܬܠ ܠܗ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܘܐܢ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܫܠܚ ܠܟܘܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐܬ ܠܟܘܢ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܕܢܬܠ ܠܗ

ﻣﻌﻨﻰ: ﺍﻣﺮﻩ ﺍﺗﻰ ﻉ ﺍﻟﻰ »ﺍﻟﺘﺴﻠﻴﻢ[h]« ﻭﻫﻮ ﻣﻌﻨﻰ »ﺍﻟﺘﺤﻴﺔ«. ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻉ »ﺍﻟﺼﻼﺓ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻴﻚ ﻳﺎ ﺭﺳﻮﻝ ﷲ« ﻭﻫﻮ ﻣﻌﻨﻰ »ﺍﻟﺘﺤﻴﺔ«. ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻉ »ﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻭﺭﺣﻤﺔ ﷲ« ﻭﻫﻮ ﻣﻌﻨﻰ »ﺍﻟﺘﺤﻴﺔ«. ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻉ »ﺍﻟﺼﻼﺓ ﺧﻴﺮ ﻣﻮﺿﻮﻉ[4]« ﺍﻱ ﺧﻴﺮ ﻣﻤﺎ ﻳﻮﺿﻊ. ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻉ »ﺍﻟﺼﻼﺓ ﺍﻟﺘﻰ ﻫﻰ ﺧﻴﺮ ﻣﻮﺿﻮﻉ« ﻭﻫﻮ ﻣﻌﻨﻰ ﻗﻮﻟﻪ ﺻﻠﻮﺍ ﻛﻤﺎ ﺭﺍﻳﺘﻤﻮﻧﻰ ﺍﺻﻠﻰ. ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻉ »ﺍﻟﺼﻼﺓ ﺗﻨﻬﻰ ﻋﻦ ﺍﻟﻔﺤﺸﺎﺀ ﻭﺍﻟﻤﻨﻜﺮ[1]«. ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻉ »ﺍﻟﺼﻼﺓ ﻗﺮﺑﺎﻥ ﻛﻞ ﺗﻘﻰ[k]« ﻭﻫﻮ ﻣﺜﻞ ﻗﻮﻟﻪ ﺍﻟﺼﻼﺓ ﻣﻌﺮﺍﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻦ. ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻉ »ﺍﻟﺼﻼﺓ ﻣﻜﻴﺎﻟﺔ[5]«: ﺍﻱ ﻣﻦ ﺻﻠﻰ ﻭﻓﺎﻫﺎ ﻭﻓﺎﻩ ﺑﺎﻟﻤﻜﻴﺎﻝ ﻭﻓﺎﻩ ﺍﻟﻤﻜﻴﺎﻝ ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻉ »ﺍﻟﺼﻼﺓ ﻣﺜﻞ ﺑﺎﺏ ﺍﻟﺪﺍﺭ[m]«. ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻉ »ﺍﻟﺼﻼﺓ ﻫﻰ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻨﻬﻰ ﻋﻦ ﺍﻟﻔﺤﺸﺎﺀ ﻭﺍﻟﻤﻨﻜﺮ« ﻭﻫﻮ ﻣﺜﻞ ﻗﻮﻟﻪ ﺍﻟﺼﻼﺓ ﺗﻨﻬﻰ ﻋﻦ ﺍﻟﻔﺤﺸﺎﺀ ﻭﺍﻟﻤﻨﻜﺮ. ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻉ »ﺍﻟﺼﻼﺓ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﻭﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻟﺜﺔ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺮﺍﺑﻌﺔ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺨﺎﻣﺴﺔ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺩﺳﺔ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺑﻌﺔ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻣﻨﺔ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﺎﺳﻌﺔ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﻌﺎﺷﺮﺓ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺤﺎﺩﻳﺔ ﻋﺸﺮﺓ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻧﻴﺔ ﻋﺸﺮﺓ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻟﺜﺔ ﻋﺸﺮﺓ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺮﺍﺑﻌﺔ ﻋﺸﺮﺓ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺨﺎﻣﺴﺔ ﻋﺸﺮﺓ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺩﺳﺔ ﻋﺸﺮﺓ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺑﻌﺔ ﻋﺸﺮﺓ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻣﻨﺔ ﻋﺸﺮﺓ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﺎﺳﻌﺔ ﻋﺸﺮﺓ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺤﺎﺩﻳﺔ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻧﻴﺔ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻟﺜﺔ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺮﺍﺑﻌﺔ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺨﺎﻣﺴﺔ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺩﺳﺔ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺑﻌﺔ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻣﻨﺔ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﺎﺳﻌﺔ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺤﺎﺩﻳﺔ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻧﻴﺔ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻟﺜﺔ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺮﺍﺑﻌﺔ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺨﺎﻣﺴﺔ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺩﺳﺔ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺑﻌﺔ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻣﻨﺔ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﺎﺳﻌﺔ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺤﺎﺩﻳﺔ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻧﻴﺔ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻟﺜﺔ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺮﺍﺑﻌﺔ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺨﺎﻣﺴﺔ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺩﺳﺔ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺑﻌﺔ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻣﻨﺔ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﺎﺳﻌﺔ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺤﺎﺩﻳﺔ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻧﻴﺔ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻟﺜﺔ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺮﺍﺑﻌﺔ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺨﺎﻣﺴﺔ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺩﺳﺔ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺑﻌﺔ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻣﻨﺔ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﺎﺳﻌﺔ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺤﺎﺩﻳﺔ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻧﻴﺔ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻟﺜﺔ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺮﺍﺑﻌﺔ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺨﺎﻣﺴﺔ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺩﺳﺔ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺴﺎﺑﻌﺔ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﺎﻣﻨﺔ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﺎﺳﻌﺔ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻭﻫﻰ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻨﻬﺎ ﻭﺑﻴﻦ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺘﻰ ﺗﻠﻴﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺔ ﺍﻟﺜﻤ

ܗܘ ܕܡܬܟܬܒ ܠܗ ܐܝ ܠܐ ܐܝ

ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܟܠ ܡܠܝ ܚܟܡܬܐ ܘܕܥܬܐ ‹ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ‹ ܕܟܠ ܡܢ ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܒܪ ‹ ‹ ‹

ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢܬ ܡܫܬܘܠܛ ܥܠ ܟܠ ܒܣܪ ܘܐܢ ܐܢܬ ܡܫܬܘܠܛ ܥܠ ܟܠ ܒܣܪ

4 [1]ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܠܗܐ ܐܙܠ ܘܐܬ ܡܢ ܐܪܥܟ ܘܡܢ ܡܠܕܬܟ ܘܗܒ ܠܟ ܠܐܪܥܐ ܕܐܚܘܝܢ ܠܟ ܘܠܙܪܥܟ ܐܚܪ ܡܢ ܗܕܐ ܐܪܥܐ ܕܐܢܐ ܐܫܪܐ ܠܟ ܘܐܢܐ ܐܫܪܐ

ولما نصحه صديقه بالسفر. قال «ما عندي ما[a] أتزود». فقال «ما يعوزك ما تحمله على ظهرك»:

II 6 [4]«مثل من يعظ الناس وهو [b]لا يتعظ. قال [16]«لقمان لابنه وهو يعظه: [c]«يا بني لا تكن [d]مثل الذي يعلم الناس الخير ولا يعمل به. مثله مثل السراج يضيء للناس ويحرق نفسه». [e]«ما أحسن الصدق لو كان له أهل». قيل «إن الكذب مهين لأهله». قال «الكذب يدعو إلى الفجور والفجور يدعو إلى النار». قال «الصدق يدعو إلى البر والبر يدعو إلى الجنة

ܫܡܥ ܒܪܝ ܘܩܒܠ ܡܠܝ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܐܢܐ ܐܠܗ ܐܒܝܟ ܐܠܗ ܐܒܪܗܡ ܘܐܠܗ ܐܝܣܚܩ ܘܐܠܗ ܝܥܩܘܒ ܐܠ ܬܚܫ ܡܢ ܡܘܬܐ ܐܢܐ ܐܫܠܚ ܠܟ ܠܡܨܪܝܡ ܘܐܬ ܡܫܐ ܘܐܬ ܐܗܪܘܢ ܘܐܬ ܢܕܒ ܘܐܬ ܐܒܝܗܘ ܘܐܬ ܐܠܝܥܙܪ ܘܐܬ ܐܝܬܡܪ ܒܢܝ

ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻌﺎﺩﻝ: «ﻟﻤﺎﺫﺍ ﺗﺮﻳﺪ ﺃﻥ ﺗﺘﺰﻭﺝ ﺑﻬﺬﻩ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﺍﻟﺘﻲ ﻟﻴﺲ ﻟﻬﺎ ﺃﺏ ﻭﻻ ﺃﻡ ﻭﻻ ﺃﺧﻮﺓ ﻭﻻ ﺃﻗﺎﺭﺏ ﻭﻻ ﺃﻫﻞ ﻭﻻ ﻣﺎﻝ ﻭﻻ ﺷﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ؟ ﻭﻟﻜﻦ ﺍﺫﻫﺐ ﻭﺍﺧﻄﺐ ﻟﻨﻔﺴﻚ ﺍﻣﺮﺃﺓ ﻏﻴﺮ ﻫﺬﻩ ﻭﺍﺭﺟﻊ ﻋﻦ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺮﺃﻱ ﻓﺈﻧﻲ ﻻ ﺃﺭﺿﻰ ﻟﻚ ﺑﻬﺬﻩ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﺃﺑﺪًﺍ.» ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﺑﻨﻪ: «ﻳﺎ ﺃﺑﺖ ﺇﻥ ﻛﻨﺖ ﻗﺪ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻲ ﺍﻣﺮﺃﺓ ﻓﺰﻭﺟﻨﻲ ﺑﻬﺎ ﻭﺇﻻ ﻓﻼ ﺃﺭﻳﺪ ﺃﻥ ﺃﺗﺰﻭﺝ ﺃﺑﺪًﺍ.» ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﻟﻤﻠﻚ: «ﻟﻤﺎﺫﺍ ﻻ ﺗﺮﻳﺪ ﺃﻥ ﺗﺘﺰﻭﺝ ﺑﻬﺬﻩ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ؟» ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﺑﻨﻪ: «ﻷﻧﻲ ﺭﺃﻳﺖ ﻓﻲ ﻭﺟﻬﻬﺎ ﺷﻴﺌًﺎ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮﺹ.» ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﻟﻤﻠﻚ: «ﻭﻫﻞ ﻳﻮﺟﺪ ﻓﻲ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﺃﺣﺪ ﻳﺮﻳﺪ ﺃﻥ ﻳﺘﺰﻭﺝ ﺑﻬﺬﻩ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﻭﻫﻲ ﻫﻜﺬﺍ؟» ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﺑﻨﻪ: «ﻧﻌﻢ ﻳﺎ ﺃﺑﺖ ﻳﻮﺟﺪ ﻓﻲ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﺃﻛﺜﺮ ﻣﻦ ﺛﻤﺎﻧﻴﺔ ﻭﺃﺭﺑﻌﻴﻦ ﺃﻟﻒ ﺭﺟﻞ ﻳﺮﻳﺪ ﺃﻥ ﻳﺘﺰﻭﺝ ﺑﻬﺬﻩ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﻭﻫﻲ ﻫﻜﺬﺍ.» ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﻟﻤﻠﻚ: «ﻭﻛﻴﻒ ﺫﻟﻚ؟» ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﺑﻨﻪ: «ﻷﻥ ﻛﻞ ﻭﺍﺣﺪ ﻣﻦ ﻫﺆﻻﺀ ﻳﺮﻳﺪ ﺃﻥ ﻳﺘﺰﻭﺝ ﺑﻬﺎ

ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܪܫ ܫܠܝܚܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܢܬ ܝܕܥ ܟܠ ܡܕܡ ܐܢܬ ܝܕܥ ܕܐܦ ܠܟ ܐܢܐ ܪܚܡ ܠܟ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܪܥܝ ܠܐܪܚܝ ܘܐܟܠ ܠܟ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܚܙܝܬ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܚܢܢ ܐܬܐ

ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܚܝܠ ܕܬܫܒܘܩ ܠܗ ܠܟ ܡܢ ܟܠ ܡܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܘܬܬܝܗܒ ܠܡܣܟܝܢ̈ܐ ܘܬܗܘܐ ܠܟ ܐܘܨܪܐ ܒܫܡܝܐ ܘܐܬܐ ܗܠܟ ܒܬܪ ܝ ܘܫܩܠ ܨܠܒܐ ܘܬܗ ܒܬܪ ܝ ܘܐܙܠ ܐܬܪ ܝ ܘܐܙܠ ܐܬܪ ܝ ܘܐܙܠ ܐ

D. De. 1779.

ULB Halle
3/1
000 876 240

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:5-16333/fragment/page=00000043